

Et andet spørgsmål er: Hvad har regeringen svaret Colombia på den protestnote, der er sendt til det danske Udenrigsministerium i anledning af sagen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er bekendt med, at hr. Peter Skaarup også har stillet spørgsmål til udenrigsministeren, og mange af de spørgsmål, der bliver rejst i denne spørgerunde, er jo spørgsmål, der også har udenrigspolitiske konsekvenser. Det er ikke spørgsmål, som jeg er forberedt på, og det er heller ikke spørgsmål, som jeg som minister skal svare på. Noget af det hører under udenrigsministerens ressort. Så jeg vil opfordre hr. Peter Skaarup, hvis spørgsmålet ikke allerede er stillet, til, at det så bliver stillet til udenrigsministeren, såfremt man ønsker sådan den mere udenrigspolitiske dimension i det.

Hvis hr. Peter Skaarup vil høre min personlige holdning, må jeg sige, at såfremt det viser sig at være rigtigt, hvad der har stået i aviserne om den her sag, må jeg sige, at det, der er sket i Colombia, er noget, man kun på det skarpeste kan tage afstand fra. Det er direkte usmageligt. Det fremgår af Politikens artikel, at i tilknytning til, at der er blevet båret T-shirts, har der været banere, hvor der stod: Dræb en colombiansk bonde, køb en dansk T-shirt.

Mindre respekt for menneskeliv kan man vist ikke have, og det er for mig at se fuldstændig uforståeligt, at der er nogen mennesker, der kan sympatisere med folk, der har et sådant budskab.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Kim Christiansen har bedt om ordet som medspørger, værsgo.

Kim Christiansen (DF):

Nu har jeg forstået, at justitsministeren ikke vil ind på det udenrigspolitiske. Vi kan så håbe, at udenrigsministeren tager hånd om det, for allerede i 2003 fik man jo en henvendelse fra de colombianske myndigheder, bl.a. fordi terrororganisationen FARC, frihedsorganisationen, eller hvad den nu vælger at kalde sig, allerede på det tidspunkt havde adresse i Danmark.

Kl. 14.40

Den 12. januar kunne man jo læse i dagspressen, at nu havde man endelig langt om længe rejst tiltale mod foreningen OPRØR for at overføre midler til de to omtalte organisationer her.

Det vil sige, at når man har valgt at rejse en tiltale, så er det vel også, fordi man mener, der er et strafbart forhold. Når jeg læser pressemeddelelsen fra det pågældende tøjfirma, så er der ikke tale om, at der skal foregå en efterforskning fra politiets side. Tilståelsen foreligger, den er skrevet i en pressemeddelelse, må jeg sige til justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg mener, det er at bringe det for vidt at begynde at drive den politimæssige efterforskning hernede i Folketingssalen. Det mener jeg man mest rigtigt bør overlade til Københavns Politie, og jeg har fuld tillid til, at politiet gør alt, hvad der står i politiets magt, for at sikre, at lovgivningen også på det her punkt bliver overholdt, at de sager, der skal efterforskes, bliver efterforsket til bunds, og at de sigtelser, der skal rejses, også bliver rejst over for personer, der har overtrådt lovgivningen.

Kim Christiansen (DF):

Min bemærkning gik egentlig på, at når man har valgt at rejse tiltale mod foreningen OPRØR for at overføre penge til de her to organisationer, så må det være, fordi man har erkendt, at det er strafbart at overføre penge. Når et tøjfirma så sælger T-shirts og åbenlyst erklærer, at det overfører beløb til de to organisationer FARC og PFLP, så kan det da ikke være så vanskeligt at sige, at her også er et strafbart forhold, og at vi øjeblikkelig skridter til handling med beslaglæggelse af varelager osv. Det er jo åbenlyst en ulovlig handling.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at uanset hvordan vi vender og drejer tingene, så lever vi i en retsstat, og det betyder bl.a., at det er politiet, der skal tilvejebringe tilstrækkeligt med efterforskning, til at anklagemyndigheden overbevisende kan fremlægge dokumentation for, at lovgivningen er overtrådt.

Som jeg allerede har tilkendegivet over for hr. Peter Skaarup, vil jeg sige, at i sager som disse, som har stor mediebevågenhed, er det altså ikke nok, at der er nogle løsevne citater i en avis. Der skal altså også konkrete beviser på bordet, for at anklagemyndigheden har en sag, der kan bære ved domstolene, og jeg lægger ikke skjul på, at det kræver en betydelig arbejdsindsats at tilvejebringe også den type materiale.